ELFDE JAARGANG No. 1242 — VERSCHIJNT MAANDAG, WOENSDAG EN VRIJDAG — MAANDAG 7 JANUARI 1952

De Arubaanse Courant

NIEUWSBLAD VOOR ARUBA

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V.
Redacteur: A. Cloo (Tel. thuis: 1481)
Abonnement: ƒ 1.50 p. maand

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 97, Tel. 1282
Bureau San Nicolaas: „Esquire", Mainstr., Tel. 5112
Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N.V., Tel. 1277

Bommen en kogels in plaats van nog meer nutteloze woorden

Besprekingen in Korea lopen steeds op dood spoor

NEW YORK, 7 Jan.: — Volgens in de Amerikaanse pers gepubliceerde berichten zouden de Verenigde Staten voornemens zijn een volledige oorlog ter zee en in de lucht tegen communistisch China te beginnen, indien dit de wapenstilstand in Korea zou schenden door opnieuw aan te vallen. De Verenigde Staten zouden hun bondgenoten hebben voorgesteld de communisten deze waarschuwing te doen toekomen, indien een wapenstilstand in Korea zou worden gesloten. De Amerikaanse regering zou volgens de aangehaalde Amerikaanse persberichten thans het volgende standpunt innemen:

Ten eerste: alle in handen van de communisten zijnde krijgsgevangenen moeten op vrije voeten worden gesteld. De uitwisseling van krijgsgevangenen moet op een bepaalde datum zijn voltooid.

Ten tweede: de bestandslinie zal gevormd worden door de frontlinie op het tijdstip van de sluiting van de wapenstilstand. Dit zou vermoedelijk ongeveer het huidige front zijn.

Ten derde: indien de communistische strijdkrachten de bestandslinie zouden overschrijlen, zal de oorlog niet langer beperkt blijven tot het schiereiland van Korea. Communistisch China zal dan niet langer worden ontzien.

Ten vierde: de Verenigde Staten zullen zich niet wederom laten verwikkelen in een hoofdzakelijk te land gevoerde strijd zonder beslissing.

Zou het onder punt 3 genoemde werkelijkheid worden, dan zullen geen Amerikaanse troepen tegen communistisch China worden ingezet. Een inval van het Chinese vasteland zou niet overwogen worden. Er zou dan worden overgegaan tot blokkade van de Chinese kust door Amerikaanse vloot- en luchtstrijdkrachten, hetgeen gepaard zou gaan met het bombarderen van strategische doelen op het Chinese vasteland door vliegtuigen of beschieting door scheepsgeschut.

In de Amerikaanse persberichten wordt verder medegedeeld, dat er niets op wijst, dat in dat geval gebruik zou worden gemaakt van atomische wapens. Men zou in Amerikaanse regeringskringen van mening zijn, dat dan zou kunnen worden volstaan met bombardementen met projectielen, vervaardigd van de tot nu toe gebruikelijke springstoffen.

Bommen en kogels . . .

Volgens een door radio-Peking aangehaald bericht uit Kaesong van het persbureau Noord-China hebbende Amerikaanse onderhandelaars bij de bestandsbesprekingen te Pan Moen Djon „openlijk verklaard, dat zij, tenzij hun voorstellen, die onze faciliteiten in Korea zouden beperken en een inmenging in de binnenlandse aangelegenheden zouden betekenen, worden aanvaard, van plan zijn onder bommen en kogels de discussie te laten voortzetten". De Noordelijken hadden zich tegen deze voorstellen verzet.

Volgens een uitzending van radio-Peking heeft een Amerikaans vliegtuig op 31 December bommen geworpen op het Mandsjoerijse dorp Tatoengkou nabij Antoeng. Verscheidene personen zouden gewond zijn en enige huizen verwoest. Op 26 December wierp een Amerikaans vliegtuig eveneens op Tatoengkou een bom en het beschoot vervolgens een ander dorp, waarbij acht personen gewond en vijf huizen beschadigd werden, aldus radio-Peking.

HET „ELECTRA"-ONDERZOEK

Op ons eiland is Zaterdag aangekomen mr Van Geelkerken, een der adviseurs in de „Electra"-aangelegenheid, die een onderzoek zal instellen naar de plaatselijke sfeer waarin de bekende problemen zijn ontstaan en vastgelopen. Het is nog niet bekend hoe lang de heer Van Geelkerken hier zal blijven.

TRAGISCH OVERLIJDENSGEVAL

Donderdagmiddag kreeg de echtgenote van de heer Kommer Visser, die kortgeleden de politiedienst verliet met zes maanden verlof in afwachting van zijn pensioen, een ernstige aanval van asthma. Zij werd in allerijl in het hospitaal opgenomen; haar toestand verergerde dermate, dat zij Vrijdagmorgen overleed. Het stoffelijk overschot werd Vrijdagavond per vliegtuig naar Curacao overgebracht (hierbij was aanwezig het grootste deel van het Arubaanse politiekorps met commissaris Th. A. J. van Erp en inspecteur De Jager) en Zaterdagmiddag vond daar onder grote belangstelling de teraardebestelling plaats op de R. K. begraafplaats aan de Roodeweg.

In de familiekring heerste over het plotseling verscheiden van Mevrouw Sira S. Visser-Monte grote verslagenheid. Onze deelneming gaat uit naar de zwaarbeproefde heer Visser, diens zoons en de familieleden.

Churchill in Washington

„Geen opzienbarende besluiten te verwachten"

WASHINGTON, 7 Jan.: — Zaterdag is Churchill te Washington aangekomen, waar hij door president Truman werd verwelkomd. Voorts waren aanwezig vice-president Barkley, het gehele kabinet alsmede de stafchefs. Voor een batterij van microfoons en honderden verslaggevers zei Truman: „Ik kan u niet vertellen, hoe welkom u bent. Engeland en het Gemenebest en de Verenigde Staten zijn de nauwste vrienden en wij wensen, dat het zo blijft".

In antwoord zei Churchill, dat bij een goede verstandhouding de twee landen grote kracht konden opbouwen en vrede, hoop en redding brengen aan de worstelende mensheid.

Hij zei op een persconferentie te New York, dat niet verwacht moet worden, dat een aantal beslissende en opzienbarende besluiten genomen zal worden. Op de vraag, of de vrede zou worden bevorderd door een ontmoeting van Truman en Churchill met Stalin, antwoordde hij, dat dat zou afhangen van de opzet en de gebeurtenissen, die een aanleiding voor die bijeenkomst zouden zijn.

Zondag werd in een verklaring van het Witte Huis bekendgemaakt, dat Truman en Churchill Zaterdag bij hun besprekingen reeds de grondslag voor de komende week te voeren besprekingen over een wereldomvattende strategie hebben gelegd. De perschef van het Witte Huis deelde mede, dat Truman en Churchill een gesprek hadden, waarna zij Acheson en Eden ontboden, die een half uur de besprekingen bijwoonden, waarna de president en de premier en hun ministers van buitenlandse zaken een bespreking met de andere leden van hun staf hadden

OVER ENIGE MAANDEN begint op ons eiland weer het snijden van de aloë. De bladeren worden afgesneden en in houten troggen gelegd, waarin het sap druipt. Hoe groot zal de oogst—1952 zijn?

„NEDERLAND VOELT ZICH ZWAK"

'S GRAVENHAGE, 6 Jan.: — Het vertrek naar Djakarta gisteravond van twee koeriers voor de Indonesische delegatie moet gezien worden als een uiting van de onbehaaglijke situatie, waarin de delegatie zich reeds enige weken bevindt, aldus verklaarde ons een delegatie-lid heden. De delegatie staat op het standpunt, dat de onderhandelingen over de Unie en Nieuw Guinea kunnen beginnen en voltooid worden, onafhankelijk van het probleem over de wapens van de „Blitar" en de „Talisse".

Wij hebben hier als delegatie bovendien geen enkele bevoegdheid of opdracht om over de wapenkwestie te spreken met de Nederlandse regering, aldus dit delegatie-lid. Wij hopen, dat de koeriers zullen terugkeren met het fiat onzer regering om de onderhandelingen te beginnen geheel los van de kwestie der wapens. Dit laatste geschil dient rechtstreeks tussen beide regeringen besproken en opgelost te worden. Wij zijn voorts van mening, dat ook de Nederlandse regering wel geneigd is om met de delegatie te gaan onderhandelen, doch hierover valt de beslissing eerst Maandag op de wekelijkse vergadering van de ministerraad. Het feit, dat de Nederlandse regering een compromisvoorstel heeft gedaan om de wapens terug naar Nederland te zenden, bewijst volgens dit delegatielid echter, dat Nederland zich in deze zaak zwak voelt.

KERKDEUR MET BEITELS GESLOOPT

HUISSEN, 6 Jan.: — Gisteravond reeds werd de deur van de paterskerk te Huissen, waarover wij reeds schreven, bij verrassing met beitels gesloopt. Het oude stadje was de hele nacht in rep en roer. Van hen en ver was men toegestroomd om de kerkdienst van half zes bij te wonen. In dichte drommen trok men de Rijkspolitie voorbij en drong de kerk in. Verslaggevers van binnen- en buitenland waren aanwezig. Toen de stille mis geëindigd was, liep de kerk weer vol met nieuwe gelovigen. De toestand in Huissen is thans volkomen rustig.

— Mevrouw Roosevelt zal in Februari een bezoek brengen aan Pakistan op uitnodiging van de vrouwenbond aldaar.

TUKKERS' SPORTKRONIEK

Deelname Ned.-Antilliaanse voetbalploeg aan Olympische Spelen zeer belangrijk

Men stelle alles in het werk om uitzending mogelijk te maken

Nu wij aan het begin staan van een Olympisch jaar zullen meerderen zich afvragen of deelname van een Nederlands Antilliaanse voetbalploeg aan de in de maand Juli en Augustus in Helsinki te houden Olympische spelen wel zo belangrijk is als wordt voorgesteld. Wij willen hier onmiddellijk op antwoorden, ja, deelname aan deze grootse spelen is voor IEDER land belangrijk. De naam van het Land dat aan dit grootse sportfestijn van goede wil deelneemt gaat de hele Wereld door. Zij die de Olympische Spelen van 1948 in Londen gevolgd hebben, hetzij als ooggetuige, hetzij door middel van Radio of dagbladen zullen, zich herinneren dat in totaal aan deze spelen 42 landen hebben deelgenomen. Deze 42 landen zagen het grote belang van deelname aan de spelen in. De echte amateursportlieden van deze 42 grote en kleine landen trokken als ware sportbroeders bezield met een gedachte n.l. de eer van hun land hoog te houden, naar de Spelen. Duizenden en duizenden sportlieden van de deelnemende landen zullen elkaar op de spelen ontmoeten. Vriendschapsbanden zullen worden aangeknoopt. De sportvrienden van de Verenigde Staten, Zwdeen, Denemarken, Australië, Argentinië, Polen, Chili, Engeland, Nederland, enz. enz. zullen elkaar vinden, in een stemmig van goedwil en vriendschap. Nieuwe sportbanden zullen door de deelnemende landen worden aangeknoopt en oude worden verstevigd. Dit alles mag niet onderschat worden.

De kosten aan de uitzending van een ploeg verbonden zijn hoog, doch in het belang van het land mogen deze kosten de deelname niet in de weg staan. Alles zal ondernomen dienen te worden de uitzending mogelijk te maken.

Hier in de Nederlandse Antillen komt in dit verband de vraag naar voren, „Hoe zal de eventueel deel te nemen Nederlands Antilliaanse ploeg moeten samengesteld worden?" Het enigste antwoord op deze vraag is: „Door de beste krachten van de Antilliaanse eilanden in de samen te stellen ploeg op te nemen, zonder daarbij ook maar enigszins te zien naar geloof, ras of stand." Die sportlieden die als goede en echte amateurs bekend staan en die door hun prestatie getoond hebben van het goede hout gesneden te zijn; en in verband met hun spelkwaliteit in aanmerking komen, dienen de voorkeur te hebben. De deelname aan deze zo belangrijke spelen dient in de allereerste plaats zuiver gehouden te worden en wel naar de geest welke de grote voorvechter en grondlegger der moderne Olympische spelen, van wijlen Baron Pierre de COUBERTIN in het jaar 1894 in de Sorbonne te Parijs voor ogen heeft gestaan n.l. broederschap te brengen onder de mensen door deelname aan de Olympische spelen, met het oogmerk aan het grote gestelde doel van Vrede en broederschap de volle medewerking te geven.

Indien de verantwoordelijke organisatoren van de uitzending van de Nederlands Antilliaanse ploeg naar de Olympische spelen te Helsinki met deze gedachte zijn vervuld dan zal de uitzending een succe zijn. Dan zullen Curacao en Aruba en eventueel de andere eilanden van onze Nederlandse Antillen hand in hand samen werken en samen optrekken tot Heil van onze sport in de Nederlandse Antillen. Dan zal Curacao en Aruba in Helsinki vertegenwoordigd zijn, dan zij gezamenlijk als ware sportmakkers strijden voor de eer van de Nederlandse Antillen. Dan zal de naam van de Nederlandse Antillen over de hele wereld gehoord worden.

Indien de uitzending op de hier voorgestelde wijze zal plaats vinden, dan zal de Overheid hier de helpende hand moeten bieden, dan zal iedere cent voor dit doel besteed ten volle verantwoord zijn. Gezamenlijk in een sterke en met goede wil bezielde ploeg, Curacao en Aruba samen, met eventueel indien aanwezig sportlieden van de andere Antilliaanse eilanden, zal de enigste en aan te bevelen oplossing zijn voor de deelname van een Nederlands Antilliaanse ploeg aan de Olympische spelen te Helsinki in Juli en Augustus 1952.

Ofschoon de competitie van de Aruba Voetbalbond pas in het begin van de maand Februari weder een aanvang zal nemen zitten onze voetballers niet stil en verschillende wedstrijden vinden in de week plaats.

Bijna op ieder terrein kan men 's avonds na de dagtaak en de schooltijd onze sportlieden achter de bal zien hollen. Ook onze mariniers in het kamp te Savoneta zijn na de competitie van de A.V.B. doorgegaan het mooie en nuttige voetbalspel te beoefenen en wekelijks worden onderlinge wedstrijden gehouden.

Voor de Veteranen en kantoorcompetitie verlopen de wedstrijden prettig en vlot. Ook Zaterdagmiddag werden weder drie wedstrijden gespeeld waarvan wij hier een kort verslag geven.

Douane verliest van Mercurius

Wat wel niemand verwacht zal hebben is Zaterdagmiddag op het terrein van de A.P.M. geschied. Een sterk Douaneelftal verloor van een enthousiast en verrasend snel spelend Mercurius. Ofschoon het winnende doelpunt even voor het einde door de lange Karduks gescoord werd kunnen we niet anders zeggen dan dat de kooplieden deze wedstrijd verdiend gewonnen hebben zij het dan ook door hun enthousiasme en doorzettingsvermogen. Het elftal van de Douane was technisch over de gehele linie beter doch in hun spel zat geen vaart. Er werd te veel individueel gespeeld. Het passeren van 3 a 4 tegenstanders is voor wat techniek aangaat zeer mooi, doch het spel is nu niet productief en om een wedstrijd te winnen moeten er doelpunten gemaakt worden. Dit laatste vergaten de Douaniers blijkbaar. Voor de rust nam Mercurius de leiding door een pracht schot van hun middenvoor P. Lacle.

In de tweede helft speelden de Douaneambtenaren wat sneller doch ook toen bleef het spel te kort. Door een misverstand van de middenlinie en achterhoede bracht de Douane de stand op gelijke voet. 1—1, terwijl even voor het einde Mercurius door een schot van Karduks het winnende doelpunt scoorde. Met een 2—1 overwinning verlieten de Mercurianen vol trots het veld. Dat hadden zij toch maar even gelapt.

AAN ONZE ABONNE'S

In verband met de voorbereidingen tot het vaker per week doen verschijnen van onze krant, hetgeen met zich medebrengt, dat de abonnementsprijs dient te worden herzien, hebben wij moeten besluiten de kwartaalprijzen met ingang van 1 Januari 1952 te doen vervallen. Men betale dus voortaan per maand.

Aan de postabonné's, waarvan de meesten onbereikbaar zijn voor onze kwitantielopers, wordt vriendelijk verzocht het abonnementsgeld op onze administratie of door het zenden van een postwissel te voldoen. Voor de medewerking van deze groep lezers zijn wij zeer erkentelijk.

De Administratie.

Wie woonden er op Aruba - en wáár?

Altijd meer contact met Paraquana dan met Curacao.

door

Dr. JOH. HARTOG.

„Aruba is een leegh landt, dogh heeft twee kleyne berghen, van welcke de eene sich verthoont als een suyker-broodt, is ontrent vijf mijlen in 't om-gaen, ende is bewoondt by weynigh Indianen ende eenighe Spaegniaerden," aldus in 1630 het oudste ons bekende getuigenis over de bevolking van Aruba. — Hoe het voor 1630 is geweest, kunnen wij slechts gissen. Hoe het daarna ging, alleen gebrekkig opmaken uit de spaarzame gegevens, die ons uit de ruim drie eeuwen zijn overgebleven.

Voor Columbiaans tijdperk

Ten aanzien van wat de precolombiaanse bevolking van Aruba betreft, moeten wij ons laten leiden door wat uit opgravingen hier en elders afgeleid kan worden. Het is het tijdperk der Arubaanse prehistorie; documenten hieromtrent zijn niet aanwezig. Dit is het tijdperk, dat loopt tot aan ongeveer 1500.

Wij mogen aannemen, dat Aruba in 1500 met zijn weinige bronnen voor eigen bestaan, een pleisterplaats is geweest voor vele opeenvolgende stammen en clans van de oorspronkelijke Amerikanen, de zg. Indianen. Het onderzoek van artefacten, die op Aruba en in Venezuela zijn opgegraven, leidt tot de conclusie, dat ten tijde van de ontdekking en verovering, Aruba bewoond werd door de Arowakken-stam der Caiquetio's. Deze stam woonde in wat tegenwoordig de staten Lara en Falcon van Venezuela is. Wellicht kan men zover gaan te concluderen, dat een clan van deze Indianenstam de „Curacao's" waren, in welk geval het woord Curacao dus niet de naam van een eiland, doch van een Indianenstam zou zijn. Deze conclusie ligt voor de hand in archiefstukken, die in Sevilla over Curacao zijn bewaard, al zou hierbij geenszins vaststaan, of deze clan ook Aruba bevolkte. Er zijn voldoende aanwijzingen, die de suggestie wettigen, dat ten tijde der ontdekking, Aruba door andere Indianen bewoond werd, dan Curaçao en Bonaire. Van een wisselverkeer tussen de bevolking dezer eilanden is hoegenaamd niets bekend en wie weet dat tot de aankomst van de eerste stoomboot, het verkeer van Aruba naar Curacao uiterst moeilijk was, zal eerder contact leggen tussen Aruba en zijn natuurlijke achterland, ook in ethnographisch opzicht, Paraguaná, waarmede het verkeer niet alleen zo intens is, dat in Riela (Adicora), Porta Seonde (Puerto escondido) en een plaatsje dat de curieuze naam van Punta Macamba draagt nog tot deze dag het Papiament gesproken wordt, maar welk gebied uit kerkhistorisch oogpunt bovendien ook interessant is, omdat omstreeks 1880 pastoor Te Riele van Aruba pogingen in het werk heeft gesteld om de verwante bevolking van Paraguaná te gaan missioneren.

Omtrent het leven van die oudste bewoners van Aruba kan men eveneens weinig met zekerheid zeggen, omdat Aruba archeologisch gesproken tot Noord-West Venezuela behoort en dat gebied oudheidkundig nog maar oppervlakkig is onderzocht. Door zijn insulaire positie moet Aruba evenwel ook de invloed van andere Caraibische eilanden hebben ondergaan. In de tweede helft der vorige eeuw heeft Pastoor A. J. van Koolwijk hier opgravingen gedaan, waaruit wij practisch onze voorstelling moeten vormen voor wat aangaat het leven der Indianen. Bij alle verdiensten, die Van Koolwijk had en bij de ijver die hij aan de dag legde om van oud-Aruba nog iets te conserveren, was hij nu eenmaal geen archeoloog. Tekortkomingen op dit gebied dienen wij dies niet aan de pastoor te wijten, maar aan de autoriteiten die het belang van Van Koolwijks werk niet of te weinig inzagen en hem geen deskundige hulp terzijde stelden. Van Koolwijk verzamelde ontzaglijk veel. Zijn collectie staat nog opgeslagen in het Rijksmuseum voor Volkenkunde te Leiden, maar Van Koolwijk schoot te kort in het gedetailleerd beschrijven van de omgeving waarin zijn artefacten werden gevonden, zodat conclusies moeilijk zijn. De Regering was zo weinig geïnteresseerd in de archeologie van Aruba, dat toen Van Koolwijk eens een zware slijp- en wrijfsteen had weten te bemachtigen, hij ernstig twijfelde of het ding wel naar Nederland kon worden getransporteerd vanwege de kosten. Gelukkig bracht een Nederlands oorlogsschip uitkomst. Eenmaal werd hem van overheidswege een bedrag van ... vijftig gulden ter beschikking gesteld voor zijn opgravingen bij Santa Cruz.

De terreinen, waar Van Koolwijk omstreeks 1880 Indiaanse resten van veel vroegere bevolking vond, zijn te localiseren: Santa Cruz, La Fontein, Savonet, Tanki Flip en Ariekok.

Het schijnt, dat de Indianen zich naarmate het blanke volksdeel toenam, meer naar de Noordkant hebben begeven. Omtrent 1830 bereist een scherp waarnemer, ds. Bosch, Aruba, en hij zegt, dat de Indianen toen afgezonderl aan de Noordzijde des eilands leefden, terwijl de blanken met derzelver negerslaven zich op de Zuid- en Zuidoostzijde hadden neergezet.

Wij weten dus in hoofdzaak, waar de oude nederzettingen geweest zijn en hoe de verschillende bevolkingsgroepen zich in de loop des tijds over ons eiland verspreidden.

Het terrein, waar Van Koolwijk bij Santa Cruz resten van bewoning vond, lag iets ten Noord-Oosten van de Hooiberg en ten Zuid-Westen van waar thans de R.K. Kerk staat. Op grote schaal werden hier opgravingen gedaan. Bij La Fontein vond Van Koolwijk scherven en andere zaken, maar feitelijk gegraven werd daar niet, evenmin als op een heuvel bij Ariekok, die de Knopenberg genoemd werd. Bij Savonet werd veel gegraven. Van Tanki Flip werd alleen vastgesteld, dat er een Indianenkamp was geweest en een van klei gemaakt figuurtje werd opgegraven.

Voor wat de bevolking aangaat, in de eerste plaats blijkt uit de ligging der terreinen ongeveer hoe Aruba in de dagen, vóórdat de blanken er kwamen, werd bewoond.

Omtrent hun cultuur en levensgewoonten vernemen wij het een en ander uit Van Koolwijks brieven en artikelen. De vele begrafenis-urnen deden Van Koolwijk navragen bij ouden van dagen, hoe de oudste Arubanen hun doden begroeven. Het blijkt dat de Indianen hun doden in urnen zetten, waar het hoofd boven uit stak, terwijl ter bescherming van het hoofd een tweede urn bij wijze van deksel daarboven op gezet werd. Het lijk zat dus gehurkt in de urn. Van Koolwijk verhaalt nog ongev. 1880 mensen gesproken te hebben, die dergelijke begrafenissen hadden meegemaakt, zodat het dus omstreeks 1800 nog wel voorkwam. Veel schapen en geiten werden bij zo'n gelegenheid geslacht. Van Koolwijks mededelingen over het begraven in twee urnen krijgen grote mate van waarschijnlijkheid, doordat bij Santa Cruz steeds twee urnen op of bij elkaar werden aangetroffen. Het vinden van houtskool in zo'n omgeving, zoals dit nog in 1951 geschiedde toen door de Dienst Openbare Werken bij Savonet een begrafenis-urn werd opgedolven, wijst op de oude Indiaanse gewoonte de wapenen en verder toebehoren van de overledene op of bij zijn graf te verbranden. Zulke graven of begraafplaatsen vond men bij de Arubaanse Indianen meestal ten Noorden van de plek waar ze woonden.

De Indianen hadden op Aruba een zekere mate van vaardigheid bereikt. Hoewel de potten, die ze maakten, niet die sierlijkheid hadden als die van hun broeders aan de overwal, een blik op de kostbare collectie in het Rijksmuseum voor Volkenkunde te Leiden, laat zien, hoe zij met kleuren en ornamenten goede resultaten bereikten.

Toch kan de conclusie niet anders luiden, dan dat de bevolking van Aruba ten tijde van de ontdekking nog in het stenen tijdperk leefde.

Buitenland

Oostduitse volkspolitie omvat in totaal 79.210 man

Met een Complete Luchtmacht

BERLIJN Jan.: — De Noordwestduitse radioomroep heeft enige gegevens bekendgemaakt over de sterkte der Oostduitse volkspolitie. Volgens dit radiostation (dat zijn bron niet noemde) zouden de militaire formaties der Oostduitse volkspolitie in totaal 79.210 man omvatten; hiervan zouden 67.910 man tot het leger, 3800 tot de luchtmacht en 7500 tot de vloot behoren. Bovendien zouden de Oostduitse geregelde en grenspolitie tezamen nog eens 75.000 man omvatten. Er zouden thans ruim vierhonderd officieren in de Sovjet-Unie worden opgeleid. Ook zou een grote afdeling Oostduitse volkspolitie deel uitmaken van een Russisch leger; deze afdeling zou nabij Liegnitz in Poen zijn gelegerd.

De Noordwestduitse radio-omroep meldde voorts, dat de Oostduitse volkspolitie over 280 gevechtswagens van Russisch fabrikaat, 40 toestellen voor het lanceren van raketten, 80 gepantserde auto's voor verkenningsdoeleinden en 40 kanonnen beschikt. De artillerie zou worden gebruikt voor oefendoeleinden. Er zouden zich nog meer wapens en uitrusting in geheime opslagplaatsen bevinden. In geval van nood zou hier spoedig over kunnen worden beschikt.

De luchtmacht van de Oostduitse volkspolitie zou op negentien Russische luchtbases in Oost-Duitsland worden opgeleid. Zij zou hiervoor beschikken over vijftien straalvliegtuigen, vijf straalbommenwerpers, achttien gevechtsvliegtuigen en zeventien bommenwerpers en transportvliegtuigen van gemiddelde grootte. Het hoofdkwartier van de luchtmacht der Oostduitse volkspolitie zou in de wijk Johannisthal van Oost-Berlijn zijn gevestigd.

Radio Amateurs in Nederland Krijgen Eervolle Taak

'S GRAVENHAGE, Jan.: — Tussen de VERON, het KNMI, PTT en het Phys-laboratorium T.N.O.-R.V.O. zijn besprekingen gevoerd betreffende de medewerking van radio-amateurs aan wetenschappelijke proefnemingen op het terrein van zeer hoge frequentie. Het ligt in het voornemen van P.T.T. te Hulsberg (Limburg), Hengelo (Overijsel) en Hoogezand (Groningen) kortegolfzenders op te stellen; die met een vermogen van 50 watt zullen werken in de zogenaamde „2 meterband", d.w.z. op een frequentie van 146 mega-hertz.

De door deze zenders uit te zenden signalen zullen dan door de radio-amateurs gecontroleerd worden. De proefuitzendingen zullen twee avonden per week geschieden, waarschijnlijk gedurende een half uur telkens.

Men hoopt op deze wijze meer inzicht te krijgen in de condities, die in deze materie ten aanzien van de voortplanting dezer zeer hoge frequenties een rol speelden. Het K.N.M.I. heeft voorts grote belangstelling voor de samenhang tussen deze condities en de atmosferische en meteorologische gesteldheid, welke daarmede verband houdt. Het ligt in de bedoeling de proeven deze maand te laten aanvangen.

„Contact Burgerij-Militairen" nam N.I.W.I.N.-werk op Aruba over

Deze dagen is verschenen het laatste jaarverslag van de NIWIN (Nationale Inspanning Welzijnsverzorging Indië), het instituut dat in het bijzonder voor de Nederlandse militairen overzee op de bres stond. De NIWIN is na de terugkeer van de militairen uit Indonesië opgehouden te bestaan en het is misschien wel aardig enkele cijfers te geven over de activiteit van vijf jaren soldatenrecreatie.

Uit particuliere bronnen werd in totaal ontvangen ƒ 7.000.000,—, welk bedrag werd aangevuld met ƒ 15.300.000,— Rijkssubsidie. Uitgaven: ƒ 3.200.000,— voor uitzending musici en toneelgezelschappen; ƒ 3.200.000,— voor films enz.; ƒ 2.800.000,— voor boeken en tijdschriften; ƒ 3.300.000,— voor cursussen; ƒ 1.000.000,— voor radioprogramma's; ƒ 2.100.000,— voor sport en spelen; ƒ 3.800.000,— voor Kerstpakketten en geschenkzendingen; ƒ 900.000,— voor muziekinstrumenten en radiotoestellen.

Over de gehele wereld waren de NIWIN-comité's verspreid en ook op Aruba werkte zulk een lichaam, dat zeer verdienstelijk werk heeft verricht. De NIWIN heeft weliswaar ook naar de Ned. Antillen veel boeken, muziekinstrumenten, tijdschriften, Kerstpakketten en radioprogramma's gezonden, maar dat neemt niet weg, dat het plaatselijk comité prachtig aanvullend werk kon verrichten.

De NIWIN is niet meer — ook niet meer op ons eiland dus. Maar er is toch een organisatie, welke zich het lot van de ver van huis zijnde militairen aantrekt: het onlangs opgerichte comité „Contact Burgerij Militairen", waarvan de heer Gezaghebber ere-voorzitter is geworden. Vorige week Vrijdag trad het comité voor het eerst naar buiten op en wel tijdens de zeer geslaagde Kerstviering in het Kamp Savoneta en wij twijfelen er niet aan of in de toekomst zullen regelmatig avonden worden georganiseerd tot het bereiken van een tweedelig doel, nl. het aanbieden van goede ontspanning aan de militairen en het verkrijgen van een betere verstandhouding tussen de militairen en de burgers. Wij wensen het comité bij dat streven zeer veel succes toe.

We hebben beloofd, dat we nog even zouden terugkomen op de Kerstviering en als we deze belofte inlossen, willen we eerst de volgende dankbetuiging publiceren: „Het Comité Contact Burgerij Militairen dankt langs deze weg allen, die indirect of direct hebben medegewerkt om de Kerstavond te doen slagen. Het zou te veel zijn alle namen te vermelden van de milde gevers. Het succes is voor het comité een bewijs, dat het werk niet alleen in het kamp, maar ook door de burgerij gesteund wordt en het is een stimulans om op de ingeslagen weg verder te gaan. Ook in 1952 hoopt het comité op de medewerking van de Arubaanse bevolking".

Wij willen toch de ons bekende milde gevers met veel genoegen vermelden: de Kerstversiering werd geschonken door Aruba Trading Company, Aruba Post, H. M. Arends en Esquire. Van de Lago waren er drie kerstbomen, van de K.N.S.M. een. Arends bakkerij bakte 500 oliebollen, Hart bakkerij 200; de ingredienten waren van de Rainbo-bakery. Het programma was aangeboden door Tipografia Excelsior. De geldinzameling bracht ruim ƒ 1700,— op, terwijl nog werd verwacht ƒ 200,— van de Afdeling Aruba van het A.N.V. en ƒ 50,— van de Vereniging van Reserve-Officieren.

INGEZONDEN

De onbegrijpelijke tweede maat

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie).

Mijnheer de Redacteur,

Van het stuk van de horlogemaker R. in Uw krant van Vrijdag begrijpen wij niet veel. Verscheidene malen hebben we het stuk doorgelezen, maar we kunnen er niet achter komen wat de inzender bedoelt met de vermaning „om toch vooral met één maat te meten". Waar is dan de tweede maat en wat bedoelt R. daarmee? Of slaat dat misschien op z'n eigen zaak? Hij heeft wel tot twee maal toe een vergunning gekregen om een zaak te vestigen (een keer in San Nicolas en een keer in Oranjestad) en moet hij nu het Bestuur verzoeken om in het geval van de uitbreiding van de Super Dry Cleaning toch vooral niet twee maten te hanteren? ? ?

Wij werken op het ogenblik met twintig man bij de Dry Cleaning en het verheugt ons, dat de heer R. ons het dagelijks brood niet misgunt; hij schrijft toch immers, dat hij ingenomen is met de vooruitgang van het bedrijf? Wij werken in een zaak, waarbij Aruba veel belang heeft; is niet een Arubaan, nl. de heer L.A.C. Laclé, commissaris van de Dry Cleaning?

R. klaagt over roet. Maar in, op, rond, onder en achter ons bedrijf is helemaal geen roet te bespeuren. R. klaagt over het gevaar van Varsol. Maar dat is een algemeen bekend Lago-product, een goed product van eigen bodem. R. klaagt over het feit, dat onze directie niet naar de industriewijk wil. Maar ons bedrijf heeft niets met industrie te maken. Bovendien: waarom verhuist R. dan niet met zijn horlogewerkplaats naar de door hem zo geroemde industriewijk? ? ?

In de V.S., in Engeland en in tal van andere landen zijn de bedrijven van de Dry Cleaning midden in bewoonde centra (vaak zelfs in of vlak bij grote hotels en ziekenhuizen) gevestigd; ondanks het door R. vermeende brandgevaar.... Overigens is het een grove onjuistheid als R. beweert, dat er reeds twee malen brand geweest is in ons bedrijf.

Ook wij, personeelsleden van de Super Dry Cleaning, juichen de uitbreiding van het bedrijf ten zeerste toe en daarom hopen wij, dat het Bestuur van ons Eiland veel begrip aan de dag legt bij het bestuderen van de vergunninsaanvrage.

U, mijnheer de redacteur, dankend, voor de plaatsing,

Namens het personeel,
P. K.

ATOOMENERGIE

„Uitputting van energiebronnen bedreigt de aarde"

UTRECHT, Jan.: — In een causerie over atoomenergie, die hij hield te Utrecht in „De poort van Kleef", heeft prof. dr H. Brinkman, directeur van het natuurkundig laboratorium te Groningen de nadruk gelegd op de uitputting van energiebronnen, die de aarde in het algemeen en Nederland in het bijzonder gaat bedreigen. Een overzicht gevende van de zg. conventionele energiebronnen, deed hij nog eens uitkomen, dat de wereldvoorraden aan steenkool in ieder geval over 500 jaar zullen zijn uitgeput, terwijl die in Nederland over 80 jaar verdwenen zullen zijn. De strekking van zijn verder betoog was, dat, willen wij niet aangewezen worden op import van energie, Nederland zal moeten komen tot het scheppen van nieuwe energiebronnen in deze zin, dat men zal moeten trachten gebruik te maken van de energie, die vrijkomt door het splijten van atoomkernen.

Prof. Brinkman heeft daarna een uiteenzetting gegeven van de methode, waarop de atoomenergie aan vredelievende doeleinden kan worden dienstbaar gemaakt, en een beeld gegeven van wat er op dit gebied reeds is bereikt. Aan de hand van lichtbeelden heeft hij een beschrijving gegeven van verschillende vormen van kernreactoren, o.a. van de reactor te Kjeller, die gebruikt wordt bij het gezamenlijk Nederlands - Noorse atoomonderzoek. Hierbij betrok prof. Brinkman ook de „kweekreactoren", die nieuwe brandstoffen kunnen scheppen tot voeding van de splijtingsovens.

Vooral de practische toepassing van de atoomenergie, zoals prof. Brinkman die schetste, had het oor der vergadering. Spreker deed uitkomen, dat voor de totale jaarlijkse Nederlandse electriciteitsopwekking kan worden volstaan met een hoeveelheid van plus minus 120 kg splijtstof. Het gehele transport probleem van de steenkool voor de electrische centrales zou door deze toepassing verdwijnen. In plaats van onafzienbare reeksen kolenwagens zou men slechts de beschikking behoeven te hebben over een jeep om de brandstof aan te voeren. Er zou geen as- en geen rook- of roetvraagstuk meer bestaan en toch was de prijs van zuiver uranium in 1943 slechts 45 dollar per kg. En ook thans is de prijs nog zeer laag, vergeleken met de enorme bedragen, die alleen reeds door het kolenverbruik worden verslonden.

Verdere toepassingsmogelijkheden zag prof. Brinkman in de verwarming van grote woningcomplexen en in de toepassing bij de scheepvaart. Daarbij deed hij uitkomen, dat in Amerika het gebruik van een kernreactor reeds verwezenlijkt wordt in een duikboot. Deze krijgt daardoor een enorme actie-radius en het grote gewicht van de reactor wordt gecompenseerd, doordat geen grote hoeveelheid olie als brandstof behoeft te worden meegevoerd.

De toepassingen staan nog volkomen in de kinderschoenen, want in het algemeen is men nog bezig met laboratoriumproeven. Maar de inrichtingen, waarmede nu wordt geëxperimenteerd, zullen de effciënte machinerieën van de toekomst worden. Men vergelijke de eerste primitieve stoommachine van weleer maar eens met de ingenieuse krachtwerktuigen van nu.

Prof. Brinkman schetste het uranium als een niet-zeldzaam metaal, dat veel en veel keren meer dan zilver en kwikzilver voorkomt. Thorium komt weer driemaal zo veelvuldig voor als uranium en beide elementen samen zijn even veelvuldig voorkomend als lood. De zeer goed exploiteerbare hoeveelheid is voldoende voor 1000 jaar energievoorziening. De slechts klaarblijkelijk goed exploiteerbare hoeveelheden zelfs voor 10.000 jaar.

In Amerika verwacht men in 1958 reeds de beschikking te hebben over een electrisch vermogen van 15 millioen kw. Het totale Nederlandse vermogen bedraagt 300.000 kw.

Naar de stellige mening van prof. Brinkman zal Nederland moeten trachten mee te doen, omdat het energievraagstuk voor Nederland schrijnend wordt.

In verband met wat door Nederland op dit gebied gepresteerd wordt zeide prof. Brinkman, dat men deels tevreden kan zijn, maar dat er aan de andere kant reden is tot zorg, omdat men ook in regeringskringen eigenlijk nog niet voldoende doordrongen is van de noodzaken, waarvoor wij thans komen te staan ten aanzien van de voor de industrie zo nodige energie.

Venezolaanse Regering brengt verslag uit over afgelopen dienstjaar

Enorme projecten konden tot goed einde worden gebracht

De Venezolaanse Regering heeft verslag uitgebracht over de werkzaamheden, welke zijn verricht in het op 24 November afgelopen dienstjaar. Hieronder volgen enkele punten uit het rapport, dat de secretaris van de Raad van Bestuur, dr Miguel Moreno, heeft samengesteld:

De inkomsten op de algemene Begroting voor Belasting en Staatsonkosten, welke op 30 Juni 1951 werd afgesloten, overtrof de raming met Bs 479.600.000. De Regering gebruikte het voordelig saldo voornamelijk ter uitvoering van het „Buitengewone plan van openbare werken".

Nieuwe wegen met een totale lengte van 750 kilometer werden aangelegd; een lengte van 770 kilometer aan wegen werd geplaveid; de lengte van alle gebouwde bruggen bedraagt 3980 kilometer. Bij de aanleg van de autobaan Caracas—La Guaira werden enkele belangrijke werken voltooid, zoals de aanleg van tunnels en viaducten. De uitvoering van het nationale spoorwegplan wordt gestadig voortgezet.

De nieuwe rivierbootjes met een totale waarde van Bs 8.500.000 werden aan de nationale kustvaart toegevoegd. De N.V. Venezolaanse Scheepvaart Maatschappij heeft haar totale vrachtcapaciteit opgevoerd; de schatkist kreeg 35 procent van haar inkomsten aan vrachtgelden. De Venezolaanse Luchtvaartmaatschappij boekt steeds grotere winsten.

Te Puerto Cabello is de „Rada" uitgebaggerd; een millioen kubieke meter grond werd opgeworpen en later gebruikt voor het dempen van andere gebieden.

Venezuela is gunstig gelegen voor het internationaal luchtverkeer en daarom wordt het aantal van 87 vliegvelden nog uitgebreid.

De „Banco Agricola y Pecuario" en de „Corporacion Venezolana de Fomento" hebben credieten verstrekt tot een bedrag van Bs 178.000.000 ter opvoering van de landbouw-productie. Het plan ter bevordering van de katoenoogst, welke een uitbreiding van 40.000 ha zal omvatten, zal zijn beslag krijgen. De rijstproductie in de verschillende pellerijen bedroeg meer dan 30.000 ton. Er werden landbouw - machines aangekocht voor een totaal bedrag van Bs 27.000.000.

De gezamenlijke graanhandelaren bereikten de eerste fase van hun uitgebreid plan: er kwamen in verschillende delen van het land twaalf silo's met een totale capaciteit van 34.000 ton graan. De plantentuin zal weldra gereed zijn.

De werkzaamheden van het ministerie van Volksvoorlichting nemen regelmatig toe; dit jaar werd aan dit departement ruim Bs 142.000.000 toegewezen. Het Paedagogisch Instituut werd gereorganiseerd, er werd een Architectenbureau opgericht en voorts kwam er de nationale secretarie van de Unesco.

In de Universiteitsstad werd het Olympisch Stadion gebouwd en het baseball-stadion, welke resp. 35.000 en 45.000 toeschouwers kunnen opnemen. In genoemde stad verrijzen nog steeds meer nieuwe gebouwen: een school voor verpleegsters, een gebouw voor de faculteit natuur- en wiskundige wetenschappen, bijgebouwen voor het hospitaal en een grote garage.

De „Banco Obrero" heeft zijn werkzaamheden gestaakt als administratief lichaam voor de huizenbouw en werd omgezet in een bouwfonds, dat millioenen Venezolaanse families in de gelegenheid stelt een eigen woning te verkrijgen.

Door toedoen van het nieuwe Ministerie van Justitie heeft men de organisatie van de Gerechtshoven en de Bevolkingsbureaux herzien.

En zo arbeidt men door in Venezuela. De Regering richt haar belangstelling ten volle op de ontwikkeling op schier alle gebied en het volk volgt die activiteit met zeer veel interesse.

Noord in nood

Inderdaad zou Noord in nood zijn geweest. indien er meer dan een meter water zou zijn gevallen. We hebben dat opschrift gebruikt boven het regen-statistiekje in de krant van Vrijdag jl. met het doel onze lezers op het aandachtig lezen te testen. Negen personen maakten ons attent op onze „vergissing" en de eerste daarvan was — hoe kan het anders ? — de heer F. A. van Drimmeen, hoofd van onze watervoorzieningsdienst, De koek voor deze lezers, die blijk hebben gegeven de krant te kunnen lezen, en de gard voor alle anderen ....

Nu nog even de correctie van het opschrift: meer dan honderd centimeter water op Noord. Nu is het goed, nietwaar?

DEZE MAAND DRIE SANTA-BOTEN VOOR ARUBA

Op 11 Januari vertrekt de Santa Monica van New York, op 18 Januari de Santa Sofia en op 25 Januari de Santa Clara.

INGEZONDEN

GEEN VOORBARIGE PROTESTEN!

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie)

Geachte Redacteur,

De commissie inzake het onderzoek naar de mogelijkheden om de prostitutie op ons eiland te beteugelen, heeft haar rapport uitgebracht. In verschillende bladen heeft men de conclusies kunnen lezen en ik ben ervan overtuigd, dat vele achtbare burgers van de Antillen zich met de strekking van het rapport kunnen verenigen. En het is daarom, mijnheer de Redacteur, dat ik meblauw en groen erger aan het gewroet van het Proteur, dat ik me blauw en groen erganse eilandbevolking achter zich te hebben. Laten wij toch eerst kalm afwachten wat er uiteindelijk uit de bus komt en dan ons standpunt vastleggen. Niet eerder — want dan worden de gemoederen onnodig verhit. Ik heb dit als ingezonden stuk in een krant van Curacao gelezen en ik acht het wenselijk, dat het ook eens vermeld wordt in ons eigen blad.

Voor de plaatsing dankt u vriendelijk,

Uw abonné S.

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van onze beminde Echtgenote, Moeder, Zuster, Schoonzuster en Tante

SIRA SIMONA VISSER,

geboren Monte

K. Visser.
Jan
Fam. J. T. M. Vos en kinderen
Fam. J. M. Koster en kinderen
Fam. M. Emers en kinderen
Rosa, Julio en Maria Monte

Aruba, 7 Januari 1952

GRATITUD

Pa medio di esaki mi kier expresa mi mas sincero sentimentonan di gratitud na tur autoridades, instancia y organizaciones cu di un of otro manera a duna nan cooperacion y apoyo pa haci transportacion di mi estimada esposa enferma pa Holanda posible.

Un palabra special di gratitud ta debí na Dr. L. C. Kwartsz, Gobernador di Aruba, Sr. J. E. Yrausquin, y na doctornan Van Beek y Nidek pa nan ayudo y atencion continuo.

Na nomber di familianan

L. BESSELINK.